

Bruksela, dnia 28 maja 2018 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 27 / 2018

Sprawozdanie z wybranych posiedzeń komisji PE w kwietniu br.

Bruksela, 26 maja 2018 r.

W sprawozdaniu poruszono następujące kwestie:

1. Sprawozdanie z dyskusji dotyczącej odpowiedzi KE na interpelację pisemną ws. niezależności polskiego wymiaru sprawiedliwości podczas posiedzenia Komisji Olności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych LIBE
2. Sprawozdanie ze wspólnego posiedzenia Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia FEMM oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych LIBE poświęconego przystąpieniu UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Konwencja Stambulska)
3. Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Spraw Konstytucyjnych AFCO nt. stanu negocjacji o wyjściu Wielkiej Brytanii z UE
4. Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Prawnej JURI PE nt. pozwów zbiorowych i ochrony sygnalistów
5. Sprawozdanie z posiedzenia komisji IMCO nt. projektu rozporządzenia o swobodnym przepływie danych nieosobowych FfOD
6. Sprawozdanie z dyskusji podczas posiedzenia komisji AFCO nt. uprawnień śledczych PE

1. Sprawozdanie z dyskusji dotyczącej odpowiedzi KE na interpelację pisemną ws. niezależności polskiego wymiaru sprawiedliwości podczas posiedzenia Komisji Olności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych LIBE

W dniu 12 kwietnia 2018 r. miała miejsce w komisji LIBE dyskusja nt. odpowiedzi KE na pytanie pisemne poseł do PE eurodeputowanej **Sophii in't Veld** (ALDE, Holandia) ws. wpływu braku niezależności polskiego wymiaru sprawiedliwości na europejską współpracę policyjną i sądowniczą (w załączeniu tekst pytania i odpowiedzi).

Podsumowanie dyskusji:

W toku krótkiej dyskusji przedstawicielka KE (DG JUST) podkreśliła wagę stanu praworządności w państwach członkowskich UE na funkcjonowanie europejskiego wymiaru sprawiedliwości. Przypomniała zalecenia KE wobec Polski z dnia 20 grudnia 2017 r. Przyznała, że KE z uwagą obserwuje sprawę pytania prejudycjalnego związanego z wystąpieniem przez sąd w Irlandii w zw. z europejskim nakazem aresztowania (ENA) wystosowanym przez Polskę. Zaprezentowała również pozytywną ocenę dotyczącą udziału Polski w bazach danych FIU, ECRIS, SIS. Zapowiedziała również udzielenie nowej odpowiedzi na zadaną interpelację.

Z kolei autorka interpelacji Sophia in't Veld we wzburzonej wypowiedzi wyraziła brak zadowolenia z udzielonej pisemnie, ale również ustnie na posiedzeniu, odpowiedzi przez KE. Skrytykowała KE za brak odwagi w zajmowaniu się sprawami wewnętrznymi państw członkowskich i chowaniem się za ETS, który jest zmuszony „sprzątać bagno po Komisji Europejskiej”.

Prowadząca dyskusję wiceprzewodnicząca LIBE, **Barbara Kudrycka** (EPP, Polska) udzieliła głosu jedynie autorce pytania pisemnego **Sophii in't Veld** (ALDE/Holandia), koordynatorce GUE/NGL **Barbarze Spinelli** (Włochy) oraz niezrzeszonej posłance z Węgier **Krisztinie Morvai** (Jobbik), nie będącej członkinią LIBE. W dyskusji nie udzielono głosu polskim eurodeputowanym z ECR tj. Markowi Jurkowi i Jadwidze Wiśniewskiej, ani przedstawicielom pozostałych grup politycznych.

Szczegółowy przebieg dyskusji:

Barbara Kudrycka (wiceprzewodnicząca komisji LIBE, EPP) przedstawiła tło sprawy. Poinformowała, że eurodeputowana Sophia in't Veld skierowała w dniu 24 października 2017 r. pytanie pisemne, na które odpowiedź z KE nadeszła w dniu 7 marca 2018 r. Zgodnie z art. 135 ust 5 regulaminu PE termin udzielenia odpowiedzi przez instytucje UE na pytanie pisemne europosłów to 6 tygodni. W związku z tym koordynatorzy LIBE podjęli decyzję, by to pytanie zostało przedyskutowane w komisji LIBE w obecności KE.

Sophia In't Veld (Holandia, wiceprzewodnicząca ALDE) wyraziła niezadowolenie z terminu oraz treści odpowiedzi KE na zadane przez nią pytanie. Przytoczyła, że w odpowiedzi KE stwierdziła, że przyjęcie ustaw przez Polskę zwiększyło systemowe zagrożenie praworządności, w tym wymiaru sprawiedliwości. W opinii posłanki niesie to implikacje w zakresie np. ENA, dowodów, systemów międzynarodowych. Wyraziła satysfakcję z tego, że jej ocena dotycząca praworządności w Polsce znalazła odzwierciedlenie

w niedawnym przypadku odrzucenia przez sędziego z Irlandii wniosku o ENA z Polska twierdząc, że w Polsce zasady praworządności (ang. rule of law) są niszczone i dochodzi do łamania demokracji. Sąd irlandzki przekazał sprawę do Trybunału Sprawiedliwości UE. Pokazuje to powagę problemu. Zauważyła, że takich przypadków będzie więcej. Ten przypadek pokazuje, że wszystkie państwa członkowskie powinny przestrzegać praworządności. Informacja z KE o wszczęciu procedury z art. 7 nie jest odpowiedzią. Domaga się od KE konkretnych odpowiedzi na pytania, jakie są implikacje stanu praworządności w Polsce na współpracę Polską w UE ws. policyjnych i karnych, w szczególności na stan informacji przekazywanych przez Polskę do baz danych systemów FIU, ECRIS, SIS.

Barbara Spinelli (Włochy, koordynator GUE/NGL) wyraziła rozczarowanie odpowiedzią KE na pytanie pisemne. KE rozpoczęła wobec Polski procedurę z art. 7 o naruszenie praworządności, ale to nie jest wystarczająca odpowiedź na zadane pytanie. Pytała, jaki jest sens tworzenia organów i instytucji odpowiedzialnych za współpracę, jeśli w ich skład wchodzi państwa członkowskie, w których prawa się nie przestrzega i nie ma niezależności poszczególnych gałęzi władzy. Pytała, po co pracować nad Prokuraturą Europejską, skoro w niektórych państwach członkowskich nie ma podziału władzy. Wyraziła swoje poparcie dla posłanki Sophie in't Veld oraz oczekiwanie na nową odpowiedź z KE.

Krisztina Morvai (NI, Węgry) powiedziała, że po raz kolejny dochodzi do ataku na państwo członkowskie - najpierw na Węgry, teraz na Polskę. Dykryminuje się te kraje z powodu ich suwerenności. Obecni tu posłowie pokazują, jakie zainteresowanie pojawia się w PE dla sankcji. Sytuacja na Węgrzech i w Polsce nie jest czymś, o czym PE może decydować. Węgry i Polska mają swoje tradycje, swoją dumę i nie można jej podeptać. Następuje dzielenie jedności narodowej za pomocą propagandy PE.

Barbara Kudrycka zwróciła uwagę, że poseł Krisztina Morvai nie jest członkiem tej komisji LIBE. Przypomniała, że niedawno odbyła się wymiana poglądów z polskimi sędziami, więc PE się już zaangażował.

W imieniu KE wystąpiła pani **N. Ringou** (acting head of unit – justice policy and rule of law, DG JUST). Powiedziała, że KE skorzysta z okazji by dostarczyć nowych informacji w kontekście zadanej interpelacji, będzie też nowa odpowiedź na piśmie. W odpowiedzi z marca KE podkreślała, że niezależność sądownictwa jest kluczowa dla wzajemnego zaufania i stosowania opartych na nim instrumentów UE. Brak praworządności może wpłynąć na skuteczność współpracy i KE stosuje wszystkie dostępne jej instrumenty, by temu przeciwdziałać. Waga problemu została podkreślona w zaleceniach i wniosku KE z 20 grudnia 2017 r. KE zwraca uwagę na ostatnią decyzję sądu w Irlandii, bo ma duże znaczenie

dla dyskusji. Sąd irlandzki wystąpił z pytaniem prejudycjalnym w sprawie polskiego wniosku ENA. Sąd wziął pod uwagę sytuację w Polsce. Teraz TSUE oceni, jak sytuacja w Polsce wpływa na zastosowanie ENA. W odpowiedzi na pytanie poseł in't Veld, jak sytuacja w Polsce wpływa na udział Polski w 3 europejskich bazach danych: ad. 1. FIU – to nie Europol, ale zdecentralizowana wymiana finansowa. FIU nie prowadzi dochodzeń, jednostki te prowadzą analizę informacji dotyczących podejrzanych transakcji i przekazują je odpowiednim organom. FIU w Polsce jest tylko organem administracyjnym w ramach Ministerstwa Finansów. Ad. 2. ECRIS – jest to system wymiany informacji dotyczący skazanych przestępców między państwami członkowskimi. Funkcjonuje od kwietnia 2012, wykorzystuje go policja i sądy w kontekście procedur karnych. Polska jest jednym z państw członkowskich najlepiej połączonych w ramach tego systemu. Polska otrzymuje wiele zapytań w tym systemie. Jak do tej pory wiarygodnie odpowiada i zwiększa się liczba informacji. Ad. 3. SIS – KE nie ma świadomości istnienia problemów z odpowiedniością wyroków wydawanych przez Polskę. Co do ostatniego pytania zadanego w interpelacji o bezpieczeństwo w UE, gdy jedno z państw członkowskich będzie słabym ogniwem – według KE może to negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo całej UE. Praworządność to kluczowy element również w zakresie bezpieczeństwa. KE będzie się angażować i wspierać praworządność w UE.

Sophia In't Veld na koniec powiedziała, że po pierwsze - nie jest to atak na Węgry i Polskę, tylko sprawdzanie, czy przestrzegane są traktaty. Jest to kwestia podstawowa w zakresie interpelacji. Sposób odpowiedzi KE na interpelacje jest podważaniem zaufania do PE i jego kompetencji. KE boi się dotknąć jakiegokolwiek kwestii z zakresu spraw wewnętrznych państw członkowskich i chowa się za TSUE, który musi sprzątać bagno po KE. Zapytanie z Irlandii było do przewidzenia, to jedynie początek, będzie dużo więcej takich zapytań. Chodzi o to, że trzeba ocenić, jakie jest zaufanie do polskiego wymiaru sprawiedliwości, który ma być częścią europejskiego. Jeśli system w Polsce nie będzie w pełni niezależny, to cały system zostanie załamany. KE jest strażniczką traktatów, więc PE jak i obywatele żądają od Komisji konkretnej odpowiedzi na to pytanie.

2. Sprawozdanie ze wspólnego posiedzenia Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia FEMM oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych LIBE poświęconego przystąpieniu UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Konwencja Stambulska) – 25 kwietnia br.

W dniu 25 kwietnia br. odbyło się wspólne posiedzenie Komisji FEMM i LIBE na temat przystąpienia UE do Konwencji Stambulskiej.

Podsumowanie dyskusji:

Opinia Służb Prawnych Parlamentu Europejskiego wskazała jako właściwe podstawy prawne decyzji o przystąpieniu UE do Konwencji Stambulskiej art. 82 ust. 2 oraz art. 84 TFUE. Podział decyzji na dwie ze względu na zastrzeżenia do TFUE wyrażone przez Wielką Brytanię i Irlandię nie jest konieczny. Opinia Służb Prawnych Parlamentu Europejskiego jest dokumentem publicznym, który wkrótce będzie dostępny. W czasie dyskusji przedstawiciele S&D, PPE, GUE/NGL oraz Zielonych wskazywali na zasadność jak najszybszego przystąpienia UE do Konwencji, negatywnie oceniono tempo i sposób prac w Radzie oraz podejście prezydencji bułgarskiej. Przedstawiciel ECR stwierdził, że Konwencja Stambulska nie rozwiązuje problemu przemocy domowej, a w Polsce wiele kobiet się jej sprzeciwiało ze względu na opaczne regulowanie kluczowych kwestii. Podsumowując przebieg debaty Przewodniczący LIBE **Claude MORAES** (S&D, Wielka Brytania) zapowiedział, że zwróci się do prezydencji bułgarskiej z apelem o kontynuowanie prac nad przystąpieniem UE do Konwencji Stambulskiej.

Szczegółowy przebieg dyskusji:

Przewodnicząca Komisji FEMM **Vilija Blinkeviciute** (S&D, Litwa) wyraziła nadzieję, że opinia Służb Prawnych Parlamentu Europejskiego rozwieje istniejące wątpliwości związane z ratyfikacją i implementacją Konwencji Stambulskiej, a także przedstawi kompleksową analizę rozdziału kompetencji między państwami członkowskimi a UE, jeśli chodzi o kwestię Konwencji Stambulskiej.

Przewodniczący Komisji LIBE **Claude Moraes** (S&D, Wielka Brytania) przypomniał, że w marcu br. KE przedstawiła 2 propozycje związane z Konwencją Stambulską, czyli decyzję Rady ws. podpisania oraz decyzję dotyczącą przyjęcia Konwencji Stambulskiej. PE w 2017 r. przesłał zalecenia Radzie i KE, biorąc pod uwagę zapewnienie spójnego środowiska prawnego w UE pozwalającego na zwalczanie przemocy.

Służby Prawne Parlamentu Europejskiego - opinia

- Wszystkie państwa członkowskie podpisały konwencję, ale nie wszystkie ratyfikowały. UE podpisała ją 13 czerwca 2017 r. na podstawie decyzji Rady. Na jednym ze spotkań COREPER II KE wyraziła obawy względem decyzji, co do podziału kompetencji, podstawy prawnej oraz rozdzielenia decyzji dot. azylu i osobno współpracy ws. karnych.
- **Podstawa prawna.** Konwencja Stambulska jest kompleksowym instrumentem w dziedzinie praw człowieka, obejmuje ochronę i wsparcie ofiar przemocy, definicję przestępstw, migracje, azyl, przepisy procesowe, instytucjonalne i mechanizm

monitorujący. Zdaniem KE podstawą prawną powinny być artykuły 82 i 84 TFUE. Rada z kolei opiera się na art. 83.1 oraz 82.2 TFUE. Zdaniem Rady przedmiot Konwencji Stambulskiej obejmuje zakres dwóch dyrektyw prawa karnego (handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne), które stanowią wyłączne kompetencje państw członkowskich. Druga podstawa to art. 78.2 TSUE – wspólny system azylowy w UE, uwzględniono system Irlandii i Wielkiej Brytanii. Uwzględniono również orzecznictwo TSUE. Wybór podstawy prawnej musi być oparty o obiektywne kryteria (podział kompetencji). Jeśli UE ma kompetencje wyłączne w danym obszarze to wymagana jest jednolita podstawa prawna. Jeśli cele aktu są powiązane (bez możliwości ich rozdzielenia), a jednocześnie jeden nie jest wtórny wobec drugiego, należy szukać różnych, ale powiązanych ze sobą, podstaw prawnych. W opinii TSUE środek ciężkości określa podstawę prawną. Również w zakresie prawa karnego podstawa prawna jest określana przez najważniejszy, główny składnik. W opinii Służb Prawnych wiodące są prawa ofiar i zapobieganie przestępczości, przepisy dot. azylu są pomocnicze. Ogólnym celem Konwencji Stambulskiej jest stworzenie ram chroniących ofiary przemocy domowej. W opinii TSUE protokół 21 ws. stanowiska IE i UK nie ma skutku prawnego, co do podstawy prawnej dla przyjęcia decyzji, stąd nie ma konieczności odrębnej podstawy prawnej dla azylu. Podczas analizy kompetencji UE **SP PE stwierdziły, że państwa członkowskie zachowują kompetencje związane z prawem karnym w Konwencji Stambulskiej, zaś niewielkie wyjątki w zakresie objętym dyrektywami to jedynie elementy pomocnicze. Zatem art. 82.2 oraz 84 TFUE są właściwą podstawą prawną dla decyzji ws. podpisania i przyjęcia Konwencji Stambulskiej.**

- **Zewnętrzne kompetencje UE.** Konwencja Stambulska powinna zostać zawarta jako umowa mieszana. UE i państwa członkowskie są stronami sygnatariuszami. W opinii TSUE państwa członkowskie wypełniają obowiązek względem UE (odpowiada za wykonanie porozumienia), czyli postanowienia wiążą państwa członkowskie nie jako prawo publiczne, ale jako prawo UE. KE stworzyła mapę kompetencji, która analizuje te kwestie w szczegółach. W przypadku kompetencji wyłącznych UE, państwa członkowskie nie mogą zawierać własnych postanowień. Przykładem może być rozdz. 4, część rozdz. 6 Konwencji Stambulskiej, kwestie azylowe i non-refulment. TSUE stwierdził, że zapisy rozdziału 9 (mechanizm nadzoru – GREVIO i komitet stron) mają charakter zastany i wchodzą w zakres prawa materialnego jak te poboczne.
- **Przesłanki dla dwóch osobnych decyzji.** Z prawnego punktu widzenia (potwierdził to TSUE) podział nie jest wymagany.

- **Różnica między Konwencją Stambulską a Konwencją w sprawie osób niepełnosprawnych.** Druga konwencja określa wspólne wykonywanie kompetencji dzielonych, a w Konwencji Stambulskiej państwa członkowskie w pełni zachowują swoje kompetencje. Drugą różnicą jest istnienie deklaracji kompetencji w Kodeksie Postępowania (Code of Conduct), co nie ma zastosowania w przypadku Konwencji Stambulskiej. Deklaracja nie jest wprawdzie wymagana przez orzecznictwo TSUE, ale stanowi pożyteczny punkt odniesienia. Istnieje prawie 100 podobnych deklaracji, czyli można mówić o pewnej praktyce.

Współsprawozdawczyni **Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy** (S&D, Francja) powiedziała, że w jej opinii kwestia kompetencji ma zasadnicze znaczenie. Pismo wystosowane do prezydencji bułgarskiej z prośbą o wzięcie Konwencji Stambulskiej pod uwagę pozostało bez odpowiedzi. Negocjacje ws. kodeksu postępowania utknęły z powodów politycznych. Wyraziła również gratulacje dla Parlamentu Chorwacji, który mimo marszy przeciwników ratyfikował Konwencję Stambulską.

Współsprawozdawczyni **Anna Maria Corazza Bildt** (EPP, Szwecja) odniosła się do kwestii pojęcia *gender*, przyznając, że w Konwencji Stambulskiej jest zła interpretacja tego pojęcia. Przewodniczący PE Tajani mocno zachęcał do ratyfikacji Konwencji Stambulskiej. Wskazywał, że to nieprawda, jakoby *gender* miało ukryte znaczenie; to przemoc względem kobiet, a nie Konwencja Stambulska jest zagrożeniem. Niedopuszczalne, że prezydencja bułgarska zamroziła ten proces.

Maria Noichl (S&D, Niemcy) zauważyła, że podstawą równości jest brak przemocy. Mówimy o systematycznej przemocy, której doświadcza połowa obywateli UE.

Malin Björk (GUE/NGL, Szwecja) powiedziała, że wynegocjowanie Konwencji Stambulskiej było trudne, ale wszystkie państwa członkowskie ją podpisały. Nadal potrzeba jednak ratyfikacji. Martwi ją sprzeciw. Konwencja Stambulska nie stanowi zagrożenia dla tradycyjnej rodziny.

Terry Reintke (Zieloni, Niemcy) powiedział, że teraz jest moment by coś zrobić, a niektóre państwa członkowskie się cofają.

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz (EPP, Polska) zaznaczyła, że Konwencja Stambulska została uznana za złoty standard polityki antyprzemocowej. Związanie polityki antyprzemocowej z równościową budzi opór, ponieważ przeciwnicy Konwencji Stambulskiej są przeciwko równouprawnieniu. Rzekomo kobieta wyemancypowana jest przeciwko

rodzinie. Żadna rodzina nie działa dobrze, gdy jest w niej przemoc. Szybkie przystąpienie jest kluczowe dla polityki antyprzemocowej w Europie

Marek Jurek (ECR, Polska) powiedział, że problem z przemocą w UE istnieje – przymusowe małżeństwa, moda na eksponowanie aktów seksualnych w sieci. Niedawno odmówiono w PE debaty na temat wykorzystywania seksualnego przez przedstawicieli organizacji humanitarnych. Konwencja Stambulska się tym jednak nie zajmuje. To pokazuje opaczny sens tego dokumentu. W Polsce przeciwnikami Konwencji Stambulskiej były wyjątkowe kobiety – nie jest więc właściwe przypisywanie wszystkim kobietom poglądów, których nie wyznają.

Służby Prawne Parlamentu Europejskiego:

- W zakresie równości – to jedynie część pomocnicza Konwencji Stambulskiej. KE użyła tu jako podstawy art. 82 i 84 TFUE, lecz równość nie jest najważniejsza. Obiektywna analiza celów Konwencji Stambulskiej wskazuje, że właściwa podstawa to art. 82.2 i 84 TFUE.
- Według opinii prawnej Służb Prawnych PE sprzed 5 lat przemoc domowa to kompetencja państw członkowskich.

Claude Moraes (S&D, Wielka Brytania) powiedział, że w komisji LIBE będą postępować zgodnie z wnioskami współsprawozdawczyń, a więc poprą opinię Służb Prawnych Parlamentu Europejskiego. Posłanka Björk chce dołączenia kwestii równości, ale szkoda czasu na nowe analizy, konieczne są teraz dalsze działania. Skontaktuje się z prezydentką bułgarską i przekaże jej wniosek o kontynuowanie prac nad Konwencją Stambulską.

3. Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Spraw Konstytucyjnych AFCO nt. stanu negocjacji o wyjściu Wielkiej Brytanii z UE

W dniu 25 kwietnia br. podczas posiedzenia Komisji Spraw Konstytucyjnych AFCO nt. stanu negocjacji o wyjściu Wielkiej Brytanii z UE miała miejsce dyskusja z eurodeputowanym **Guy Verhofstadtem** (ALDE, Belgia), przewodniczącym grupy sterującej ds. Brexit. Poinformował na wstępie, że obecnie trwają prace dotyczące trzech głównych etapów procesu na mocy art. 50: umowy o wyjściu, okresu przejściowego i przyszłych stosunków. Przed czerwcowym posiedzeniem Rady Europejskiej, które powinno podsumować negocjacje, zaplanowano 4 kolejne rundy negocjacji.

Odnosząc się do kwestii umowy o wyjściu Wielkiej Brytanii z UE podkreślił, że 80% umowy zostało już uzgodnione. Odnosił się do następujących kwestii:

- **Prawa obywateli.** W dniu 24 kwietnia br. w PE odbyło się spotkanie przewodniczących 5 komisji (LIBE, EMPL, JURI, AFKO, PETI) oraz grupy sterującej ds. Brexit z przedstawicielami brytyjskiego Ministerstwa spraw wewnętrznych. Omówiono założenia systemu online rejestracji pobytu dla obywateli UE, którzy chcieli pozostać w Wielkiej Brytanii. Kilka kwestii wzbudziło wątpliwości PE: dostępność dla osób niepełnosprawnych, z trudnościami np. cyfrowymi, ochrona danych osobowych, proporcjonalność sprawdzeń w rejestrze karnym (i ich konsekwencje), procedura wniosków rodzinnych i ich koszty. **Grupa sterująca ds. Brexit i przewodniczący 5 komisji PE planują wysłać do brytyjskiego MSW list zawierający pytania, komentarze i rekomendacje.** (List podpisze również przewodnicząca AFKO prof. Danuta Hübner EPP/Polska).
- **Irlandia Północna.** PE nie zgodzi się na umowę wyjścia, która stworzy „twardą” granicę między Republiką Irlandii a Irlandią Północną. Postępem w negocjacjach tej trudnej kwestii jest pisemne zapewnienie premier Theresy May, że w przypadku braku satysfakcjonującego rozwiązania zastosowany zostanie *backstop* (zabezpieczenie). Przez *backstop* rozumie się, że Irlandia Północna powinna pozostać w unii celnej, jeśli nie zostanie znalezione inne rozwiązanie. Teraz piłka leży po stronie sądu brytyjskiego, by znalazł satysfakcjonujące rozwiązanie.
- **Zarządzanie i rozstrzyganie sporów** - prace nad tą częścią są w toku, w szczególności pod kątem ewentualnego mechanizmu rozstrzygania sporów i roli ETS.
- **Okres przejściowy** – do 30 grudnia 2020 r. dorobek prawny UE (*acquis*) będzie obowiązywał w Wielkiej Brytanii, która jednak nie będzie brała już udziału w podejmowaniu decyzji przez UE. Dla PE kluczowe jest zapewnienie, że obywatele UE przenoszący się na pobyt stały do Wielkiej Brytanii w okresie przejściowym będą mieli te same prawa, co osoby mieszkające w Wielkiej Brytanii przed marcem 2019 r.
- **Przyszłe relacje Wielka Brytania-UE.** PE w rezolucji z 14 marca br. przyjętej znaczną większością, PE przedstawił dużo bardziej szczegółową wizję przyszłych relacji niż wytyczne Rady. W opinii koordynatora ds. Brexit ta propozycja łączy stanowisko Wielkiej Brytanii z oczekiwaniami UE. PE proponuje oparcie współpracy na 4 filarach: gospodarka i handel, sprawy zagraniczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, współpraca tematyczna (np. Erasmus, Horyzont 2020). Wytyczne Rady opierały się na tych samych zasadach, ale były mniej szczegółowe. PE sprzeciwia się mnożeniu porozumień z Wielką Brytanią na wzór relacji z Szwajcarią. PE jest przekonany, że przyjęcie jego sugestii uprości proces akceptacji przez instytucje UE oraz ratyfikacji przez państwa członkowskie. Guy Verhofstadt przedstawił

propozycję PE na spotkaniu sherpów (doradcy członków RE) oraz osobiście premier Theresie May.

Przebieg debaty:

Georgy Schöpflin (EPP, Węgry) zwrócił uwagę na podział społeczeństwa brytyjskiego, co do kwestii Brexit. Zapytał o dane nt. obywateli UE opuszczających Wielką Brytanię ze względu na jej wyjście z Unii oraz o sposób zagwarantowania by parlament brytyjski nie mógł w przyszłości zmienić warunków wyjścia.

Mercedes Bresso (S&D, Włochy) zwróciła uwagę na propozycję Izby Lordów by wspólny rynek objął całe terytorium Wielkiej Brytanii. Zapytała, jak zorganizowane będą kontakty PE z parlamentem brytyjskim w okresie przejściowym (na wzór udziału państw trzecich w nieformalnych radach). Jednym z pomysłów mógłby być udział posłów brytyjskich w spotkaniach PE z parlamentami narodowymi (więcej o współpracy z parlamentami narodowymi w sprawozdaniu P. Rangel EPP/Portugalia).

Martina Anderson (GUE/NGL, Irlandia) zaproponowała stworzenie mandatu do PE dla Irlandii Północnej (koordynator stwierdził, że wyborcy w Irlandii Północnej mają też paszporty irlandzkie i mogą wybierać eurodeputowanych z puli tego kraju). Zwróciła też uwagę, że proponowany *backstop* nie zawiera usług.

Molly Scott Cato (Zieloni, Wielka Brytania) podkreśliła ryzyko obniżenia standardów środowiskowych i dotyczących usług finansowych po Brexit.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D, Hiszpania) zwrócił uwagę na obciążenia administracyjne związane z legalizacją pobytu w Wielkiej Brytanii i zaznaczył, że kwestia Gibraltaru powinna być częścią pakietu dotyczącego przyszłych relacji, szczególnie pod względem przejrzystości fiskalnej.

Mairead McGuinness (EPP, Irlandia) stwierdziła, że kwestia irlandzka powinna być uzgodniona jak najszybciej, najlepiej już czerwcem br. (G. Verhofstad zgodził się z nią i przypomniał, że cała umowa wyjścia powinna być gotowa w październiku).

Gerard Batten (EFDD, Wielka Brytania) przedstawił znane stanowisko swojego obozu politycznego (UKiP), na co odpowiedział **Richard Corbett** (S&D, Wielka Brytania) przedstawiające argumenty dokładnie przeciwne. Stwierdził, że Brytyjczycy już zaczynają żałować swojej decyzji i odczuwają jej negatywne ekonomiczne konsekwencje.

W odpowiedzi na pytania posłów **Guy Verhofstadt** stwierdził, że gwarancją nienaruszalności ustaleń jest włączenie umowy wyjścia do brytyjskiego porządku prawnego oraz stworzenie sprawnego systemu rozwiązywania sporów. Poinformował o wizytach niższej i wyższej izby brytyjskiego parlamentu w siedzibie PE. Zauważył, że niektóre propozycje PE zostały odzwierciedlone w raportach parlamentu brytyjskiego. Przyszłe kontakty parlamentarne będzie regulował rozdział polityczny porozumienia o przyszłych relacjach, nie jest wykluczone wdrażanie pewnych rozwiązań już w okresie przejściowym.

4. Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Prawnej JURI PE nt. pozwów zbiorowych i ochrony sygnalistów

W dniu 24 kwietnia br. podczas posiedzenia Komisji Prawnej JURI miała miejsce wymiana poglądów z komisarz **Verą Jourovą**. Komisarz omówiła dwie propozycje KE dotyczące pozwów zbiorowych oraz ochrony sygnalistów. Odniosła się także do pakietu prawa spółek, który kolegium komisarzy ma przyjąć 25 kwietnia. Wyraziła nadzieję na zamknięcie dossier dotyczącego kontraktów w otoczeniu cyfrowym podczas prezydencji bułgarskiej, zaawansowania prac nad dossier dotyczącym sprzedaży towarów oraz zakończenia negocjacji propozycji dotyczącej upadłości podczas tej kadencji PE. Zapowiedziała publikację przez KE komunikatu ws. sztucznej inteligencji oraz wypracowania do połowy przyszłego roku wytycznych KE co do kwestii odpowiedzialności prawnej w tym zakresie.

W debacie posłanka **Julia Reda** (Zieloni, Niemcy) przypomniała, że dla PE priorytetem jest objęcie internetu rzeczy zakresem propozycji dotyczącej kontraktów w otoczeniu cyfrowym, bez tego inicjatywa nie ma żadnej wartości dodanej. PE nie akceptuje kompromisu, który polegałby na włączeniu internetu rzeczy do propozycji o sprzedaży towarów.

W odpowiedzi na wątki podniesione w debacie komisarz **Jourova** poinformowała, że podczas wizyty na Malcie będzie rozmawiała o praniu brudnych pieniędzy, wzmocnieniu wywiadu finansowego, prokuraturze europejskiej, śledztwie ws. śmierci Daphne Caruana Galizia.

Zgodziła się z posłem **Tadeuszem Zwiefką** (EPP, Polska) co do konieczności precyzyjnego definiowania pojęć w dyrektywie o ochronie sygnalistów (jasne odróżnienie uprawnień sygnalisty, dziennikarza śledczego i źródła informacji) oraz szybkiego przyjęcia pakietu praw spółek.

Komisja Prawna JURI przyjęła sprawozdanie z własnej inicjatywy autorstwa **Jytte Guteland** (S&D, Szwecja) nt. **unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości z 2017 r.** W

odróżnieniu od poprzednich edycji tablica wyników za 2017 r. analizowała dostęp konsumentów do wymiaru sprawiedliwości oraz kanałów pozwalających na wniesienie skargi przeciw firmom. Zestawienie obrazuje także długość postępowań sądowych związanych z zarzutami prania pieniędzy.

5. Sprawozdanie z posiedzenia komisji IMCO nt. projektu rozporządzenia o swobodnym przepływie danych nieosobowych FFoD

W dniu 24 kwietnia br. podczas posiedzenia komisji IMCO miała miejsce dyskusja nt. projektu rozporządzenia o swobodnym przepływie danych nieosobowych FFoD.

Komisja IMCO omówiła poprawki złożone do projektu FFoD.

Sprawozdawczyni **Anna Maria Corazza Bildt** (EPP, Szwecja) podkreśliła, że **grupy już są bliskie osiągnięcia porozumienia** (toczą się już rozmowy w zakresie poprawek kompromisowych). Ważne dla niej jest, aby było **jak najmniej wyjątków od zasady swobodnego przepływu danych**, gdyż jest to kluczowe dla rozwoju rynku i handlu. Najwięcej kontrowersji wzbudza kwestia jak traktować tzw. mieszane zbiory danych (osobowych i nieosobowych) i relacji tego rozporządzenia do ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych (GDPR). Zdaniem sprawozdawczyni w GDPR chodzi o przetwarzanie danych osobowych, a w FFoD, o ich geograficzne umiejscowienie, więc obie te regulacje nie są ze sobą sprzeczne. **W przypadku przepływu danych mieszanych powinno się stosować FFoD bez uszczerbku dla GDPR, gdyż dane osobowe muszą być odpowiednio chronione.**

Jeśli chodzi o stanowisko grupy **S&D** – najważniejsze są dla nich jasne sformułowania i pewność prawna, **nie chcą osłabienia GDPR, opowiadają się też za wyłączeniem zakupów publicznych z zakresu projektu.**

Grupa **ECR** jest **przeciwna wprowadzaniu wyjątków** (tylko bezpieczeństwo publiczne), są za szerokim zakresem rozporządzenia. Chcą również jasnych sformułowań, **nie popierają rozwiązań, które wpłynęłyby negatywnie na GDPR.**

Grupa **ALDE** wyraża pełne poparcia dla sprawozdawczyni, projekt nie jest sprzeczny z GDPR. **Konieczny jasny sygnał, że wszystkie dane mogą swobodnie przepływać w ramach UE. Ważne aby projekt obejmował sektor publiczny.**

Komisja Europejska podkreśliła, że GDPR odnosi się również do przepływu danych (osobowych), ważne aby utrzymać dane sektora publicznego w zakresie FFoD.

Głosowanie sprawozdania w IMCO planowane jest na 4 czerwca.

Komisja ITRE przyjęła opinię wiceprzewodniczącego PE **Zdzisława Krasnodębskiego** **ws. projektu FFoD** (59 głosów za, 1 przeciw, 4 wstrzymujące się). Opinia przewiduje, że w zakresie danych mieszanych dane osobowe będą chronione przez GDPR, ale nie będzie się do nich stosował obowiązek lokalizacyjny wynikający z GDPR, a ich przepływ podlegać będzie pod FFoD. Jedynym wyjątkiem od stosowania FFoD będą względy bezpieczeństwa publicznego, przy czym państwo członkowskie, które będzie chciało skorzystać z tego wyjątku, będzie musiało udowodnić taką konieczność.

6. Sprawozdanie z dyskusji podczas posiedzenia komisji AFCO nt. uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego

W dniu 25 kwietnia 2018 r. odbyła się dyskusja nt. uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego. Komisja AFCO przyjęła propozycję do ponownych rozmów na ten temat. Podjęła decyzję, co do wysłania nieoficjalnego dokumentu (non paper) przygotowanego przez sprawozdawcę na podstawie pierwotnego wniosku z 2014 r., ale z włączeniem modyfikacji sugerowanych przez służby prawne trzech instytucji UE, aby przejść do dalszych rozmów i poczynić w nich postęp.

Eurodeputowany **Ramón Jáuregui Atondo** (S&D, Hiszpania), sprawozdawca, przypomniał historię tego dokumentu. Podkreślił, że zarówno Rada - podczas kilku prezydencji, jak i Komisja Europejska konsekwentnie odmawiały negocjacji w sprawie sprawozdania posła Martina z 2014 r. nt. uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego. W związku z tym poseł przygotował nowy, ostateczny wniosek w formie nieoficjalnej non paper, w oparciu o sprawozdanie z 2014 r. Jednak nowa propozycja zawiera kilka modyfikacji sugerowanych przez trzy służby prawne podczas ich spotkań w zeszłym roku. Wszystkie trzy służby prawne rzeczywiście pracowały razem, ale Rada i Komisja nie poparły wyniku tego działania. Pracował nad nowym nieoficjalnym dokumentem ze sprawozdawcami cieniami i służbą prawną PE. Teraz chciałby, aby tą sprawą zajęła się Komisja AFCO. Wyraził oczekiwanie, że przewodnicząca Danuta Hübner prześle ten nieoficjalny dokument do Komisji i do prezydencji Rady, zwracając się do nich z prośbą o rozpoczęcie poważnej debaty politycznej nad tym tekstem. Jeżeli dojdzie do porozumienia, tekst zostanie przesłany na posiedzenie plenarne w celu przyjęcia formalnego wniosku, który byłby zgodny z porozumieniem Komisji i Rady. Wraz z przewodniczącą Hübner będą dążyli do nawiązania kontaktów równoległe z wiceprzewodniczącym Timmermansem oraz z państwami członkowskimi, aby Rada mogła podjąć decyzję o rozpoczęciu konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia.

„Komisja AFCO zgodziła się wysłać Komisji i Radzie projekt dokumentu nieoficjalnego w celu rozpoczęcia negocjacji trójstronnych w celu zawarcia porozumienia w sprawie tej ważnej sprawy. Uprawnienia śledcze są kluczowym narzędziem, które posiadają parlamenty w obecnych czasach. Parlament Europejski potrzebuje i domaga się tego potencjału parlamentarnego / władzy ustanowionej w traktacie lizbońskim. Mam nadzieję, że Komisja i Rada docenią wolę negocjacyjną Parlamentu, abyśmy mogli dojść do porozumienia przed końcem roku”, powiedział sprawozdawca **Ramón Jáuregui Atondo** (S & D, Hiszpania).

Z posłów do PE głos zabrał tylko pan **Scholz** (GUE / NGL, Niemcy). Powiązał tę wymianę poglądów z poprzednim wysłuchaniem publicznym AFCO w sprawie globalizacji i demokracji, potwierdzając, że uprawnienia śledcze PE mogą wzmocnić wiarę obywateli w swoich przedstawicieli. Poparł podejście sprawozdawcy, ale powiedział, że PE powinien przygotować się na to, że nie będzie postępu, gdyż zbliża się koniec kadencji. Przypominając, że przewidziano opcję złożenia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości, powiedział, że PE powinien wyznaczyć Komisji i Radę termin, aby ten Parlament miał jeszcze możliwość złożenia sprawy do Trybunału. W odpowiedzi sprawozdawca zauważył, że AFCO spróbuje rozpocząć dyskusję, aby spróbować poczynić postęp jeszcze przed latem tego roku, w przeciwnym razie należy podjąć odpowiednie działania prawne i polityczne.

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska

Załączniki:

1. Pytanie i odpowiedź KE na list Sophii in't Veld
2. List eurodeputowanych do władz brytyjskich
3. Non paper nt. uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego